

S. Demirel
Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

D e r g i s i

YRD. DOÇ. DR. NACİ KARADUMAN 1961 – 2007

Naci KARADUMAN, 1 Eylül 1961'de Malatya'da doğmuştur. İlköğretimi 1976'da Malatya'da, ortaöğretimi ise 1979'da Ankara'da tamamlayan Karaduman, lisans eğitimini 1983 yılında Atatürk Üniversitesi Muhasebe ve Finans Bölümünde tamamlamıştır. Ardından sırasıyla 1986 yılında Gazi Üniversitesi İktisat bölümünde yüksek lisans eğitimini, 1998 yılında ise İstanbul Üniversitesi İktisat bölümünde doktora eğitimini tamamlayarak doktor unvanı almıştır. 1998 yılında Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde Yrd. Doç. Dr. olarak görev yapmaya başlayan Karaduman, evli ve 2 çocuk babasıydı.

DEĞERLİ ARKADAŞIM, MESLEKTAŞIM, NACİ HOCAM.

Kader bizi önce Malatya'da, sonrada Isparta'da olmak üzere iki defa buluşturdu. Ancak birbirimize doyamadan ayırdı. Mert, dürüst, doğru bildiğini dobra dobra, çekinmeden söyleyebilen, arkadaş canlısı, cömert bir insan olarak Fakültemizde derin izler bıraktın. Büyük, küçük, hepimiz tarafından böyle hatırlanacaksın.

Sırası geldiğinde hepimizin gideceği ebedi âleme, sen biraz daha erken gittin. Sevenlerini gözü yaşlı bıraktın. O kadar hayat dolu, ince esprili, bilimsel yeteneği yüksek, çalışkan, üretken bir insandı ki aramızdan erken

S. Demirel
Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

D e r g i s i

ayrılman Bilim Dünyası için, Üniversitemiz için, Ülkemiz için önemli bir kayıp olmuştur.

Naci Hocamla ilk olarak 1987 yılında tanıştım. Daha sonra 10 yıl birbirimizi görmemize rağmen bende etki bırakan özellikleri nedeniyle unutamadığım nadir arkadaşlardan biridir. 10 yıl sonra kader bizi Isparta'da yeniden buluşturdu. İçinde hiçbir kötülük barındırmayan Naci Hocamla mutluluk ve üzüntüleri birlikte paylaştık. Yakalandığı amansız hastalık sürecinde bile çevresine pozitif enerji yayan, yüzünden gülümsemeyi eksik etmeyen, misafir ağırlamayı çok seven bir arkadaşı kaybettik. Malatya'da ve Isparta'da beni ilk yemeğe davet eden arkadaşım Naci Hocamdı.

Naci Hocam, cismin aramızda yok artık. Ama gönlümüzde taht kurdun. Varlığın kalbimizde, hatıraların hafızamızda hep var olacaktır. Her türlü meziyetin, bilim adamlılığın, esprili kişiliğın, sevecenliğin, dürüstlüğün, dostlar meclisinde hep konuşulacaktır.

Naci Hocam,

Sen bizim için büyük bir kayıpsın. Biz senden razı olduk, Allah da senden razı olsun. Ruhun şad olsun Mekânın Cennet olsun. Nur içinde yat, sevgili dostum...

Naci KARADUMAN hocamızın anısına çıkarılan bu dergiye makale göndererek katkıda bulunan, hakemlik yapan, dizgiye hazırlayan, kısaca emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Ömer EROĞLU

Dergi Editörü

S. Demirel
Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

D e r g i s i

DEĞERLİ ARKADAŞIM NACİ KARADUMAN'A

Bilimin sonsuzluğundan yeterince kanmadan, genç yaşta aramızdan ayrılan merhum Yrd. Doç. Dr. Naci Karaduman'ı gurur ve rahmetle anıyoruz.

Merhum yaşamı boyunca, yüksek akıl ve yoğun ruh enerjisi ile bilime önemli katkı peşinde koşmuş örnek insandı. Onun gidişi bilim dünyasında bir yıldızın kayması, ülke geleceğinde rol alan önemli bir şahsiyetin de kaybedilmesi olmuştur. Bunun üzüntüsü içerisinde, onun arkasında bıraktığı eserler, kendisini sevenler için bir teselli kaynağı olmaktadır. Bu bağlamda, anısına çıkarılan bu dergi onun ruhunun şad olmasında önemli bir eser olacaktır.

1984'den beridir başarılarımı, mutluluk ve üzüntülerini birlikte paylaştığımız, arkadaşım merhum Yrd. Doç. Dr. Naci Karaduman'a tekrar Tanrı'dan rahmet diliyor, onun anısına çıkarılan bu dergiye katkıda bulunan bütün arkadaşlarıma şükranlarımı sunuyorum. Ruhun şad olsun!

Prof. Dr. Durmuş ACAR

KARDEŞİM NACİ KARADUMAN'IN AZİZ HATIRASI İÇİN...

Sevgili arkadaşım ile 1983 yılında yeni kurulan İnönü Üniversitesinin ilk Araştırma Görevlisi sınavlarında karşılaşmıştık. Daha o gün güler yüzüyle dikkatimi çekmişti. Sınavı kazandıktan bir süre sonra atamalarımız yapıldı. Karakavak'ta diğer arkadaşlarla birlikte aynı binanın ikinci katında çalışmaya başladık. Espriydi. Güler yüzlüydü. İletişim kurmayı çok çabuk becerirdi. Kendisine bu yönüyle hep gıpta ile bakmışımdır. Bir eleştiri yapmak, bir uyarıda bulunmak ya da bir diyalog kurmak istediğinde hep bir espiri üretmek adım atardı. Çok keskin ve ince bir zekası vardı. Bu özellikleri

S. Demirel
Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

D e r g i s i

sayesinde hiç kimseyi üzmezdi. Boş zamanlarımızda kahveye de giderdik. Kolay kolay hiçbir oyunda da yenilmezdi.

Bir süre sonra diğer arkadaşlarla birlikte Yüksek Lisans öğrenimi için Ankara'ya gitti. Birkaç yıl sonra, YÖK'ün düzenlediği bir dil kursu için Marmara Üniversitesi'nde O'na tesadüf ettim. Aynı Üniversiteden gelen üç-dört kişiden biri de Naci idi. Deneme sınavında ben orta kurdan o ise başlangıç kurundan başlamıştı. Bize tahsis edilen Yurtta aynı odada kalıyorduk. Canı çok sıkılmıştı. Bir-iki hafta kursa devam etti. Her dersten sonra "ben çok sıkılıyorum, kursta anlatılanların hepsini biliyorum" diye söylenirdi. Sonra dönmeye karar verdi. O zaman "kurs sorumlularıyla bir konuşsan" demiştim. Olumlu karşıladılar ve sınıf arkadaşım oldu. O kendisini tanıyan, yeterliliklerini ve yetersizliklerini bilen bir insandı. Çevresindekilere karşı çok hoşgörülüydü.

Naci özel problemlerinden dolayı bir süre üniversiteye ara verdi. Doktora öğreniminin bir kısmına dışarıdan devam etti. İzmir'e yerleşmişti. 1990'lı yılların başlarında daha yeni yeni başlayan cep telefonu distribütörlüğünde çalışıyordu. İlk telefonumu ondan almıştım. Halâ da, o cep telefonunu değil ama, onun bana bulduğu numarayı kullanıyorum.

1990'lı yılların sonunda Onun SDÜ Keçiözü MYO'na atamasının yapıldığını duyunca çok sevinmiştim. Her fırsatta yanına giderdim. Keçiözü'daki gölete, sabahın alacakaranlığında, birçok kez balık tutmaya gittik.

Birkaç yıl orada çalıştı. Sonra İİBFakültesine atandı. Ancak, rahatsızlığı da başlamıştı. O melun hastalık yavaş yavaş etkiliyordu kendisini. Ancak, hiç azmi kırılmadı. Onu hep tevekkülle karşıladı.

Bir yaz tatilinde Alanya'ya gitmiştim. Oradayken Naci arabasıyla çıktı geldi. Biraz canı sıkındı. Bir-iki arkadaşla birlikte bir balık ağı bulduk. Oltalarımızı da aldık. Alara Çayı'na gittik. Bütün gece orada kaldık. Naci kamışla bir yılan balığı tutmuştu. O kadar büyüktü ki, çıkarırken kamış kırılmıştı. Rahatsızlığı yavaş yavaş ellerini titretmeye başlamıştı, güçsüzleşiyordu. Ona rağmen yüksekçe bir kayaya suyun içinden beraberce tırmanmıştık. Tuttuğu balığı da o kayanın üzerinden attığı oltayla tutmuştu.

S. Dönerel
Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

D e r g i s i

Gece çok soğuktu. Ama o çok mutlu olmuştu. Ertesi gün oradan memleketi Malatya'ya doğru kendi başına yola çıktı.

2001 yılında ben 3 yıllığına yurtdışına gittim. Oradan, ara sıra internetten görüşüyorduk. Daha sonra döndüğümde ben de rahatsızlanmışım. Çok üzülüyordum. Sağlığım el vermediği için yanına gitmemeye başladım. Çevrem de gitmemem için elinden geleni yapmıştı. Yine de birkaç defa ziyaret ettim. O çok seviniyordu geldiğime. Gitmediğimde arkadaşlara hep beni soruyormuş. Tabii ki biz arkadaşlarımızla rahatsızlığı hakkında bir çok bilgi almıştık. Bir süre sonra aramızdan ayrılacağını biliyorduk. Hiçbir çaresi de yoktu. Ve o gün geldi. Canım kardeşim. Ruhun şad olsun. Mekanın cennet olsun. Senin yokluğunu hep hissedeceğiz.

Prof.Dr.Metin ÖZKUL